

ת"פ 12233/04/16 - מדינת ישראל נגד דני איילאי, אדוארד אייזסל

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 12233-04-16 מדינת ישראל נ' איילאי ואח'
תיק חיצוני: 142581/2016

בפני מאשימה כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל, ע"י שלוחת התביעות עכו
נגד נאשמים
1. דני איילאי
2. אדוארד אייזסל נאשם 2 ע"י ב"כ עוה"ד רון אבישור,
מטעם הסנגוריה הציבורית.

החלטה - נאשם 2

1. הנאשם במסגרת הסדר דיוני, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן. על פי אותו הסדר, בטרם הרשעתו נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו, כאשר המאשימה הודיעה כי עמדתה היא להרשעה. יש לציין כי על פי גילו של הנאשם נדרש תסקיר על פי חוק.

2. על סמך הודאת הנאשם נקבע על ידי בהחלטה מיום 9.6.16 כי הנאשם ביצע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שנים או יותר, עבירה על פי סעיף 382+380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם אזי ביום 3.4.16 בסמוך לשעה 23:00 הגיע הנאשם 1 לפיצרייה וישב לאכול. כאשר ביקש ממנו עובד המקום לעזוב (סמוך לשעת הסגירה) החל לצעוק ולקלל את חברתו לשעבר העובדת במקום. האירועים במקום הסלימו, אולם אין זה המקום לפרטם כעת שכן הנאשם 2 הנדון כעת בפני לא היה במקום ולא היה שותף להם ואף אינו יכול לדעת אותם מידיעה אישית. המשך האירועים הרלוונטיים הינם כאשר עובדי המקום ליוו את חברתו לשעבר של נאשם 1 לביתה. כתב האישום מפרט את הלימות אשר התפתחה בין הנאשם 1 לבין אותה חבורה, כאשר על פי כתב האישום הנאשם 1 תוקף אותם בדרכים שונות. על פי כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם 2 לאחר שהנאשם 1 חזר אחרי מלוויה של חברתו לשעבר לפיצרייה וביצע שיחת טלפון בה אמר כי "יש פה אנשים שרוצים בעיות".

כאן מתחיל חלקו של הנאשם 2 הנדון כעת. הנאשם הגיע למקום ובעט באחד הנפגעים והפילו ארצה. אז פנה לאחד אחר ובעט בו מאחורי אוזנו והכה בצווארו באמצעות ידו עד שנפל. אז שני הנאשמים תקפו בצוותא ובמכות אגרופ את אחד הנפגעים בפניו ועזבו את המקום נגרם לו חתך עמוק בזווית פיו אשר נתפר ולאחר רגישות והגבלה בצוואר.

עמוד 1

4. נערך תסקיר שירות המבחן. מן התסקיר עולה כי הנאשם, בן 21 עלה לפני כשלוש שנים מרוסיה בגפו והתגייס לצה"ל. הוא השתחרר על מנת לפרנס את עצמו והחל לעבוד כטבח במסעדה בה הוא עובד עד היום. שירות המבחן מציין כי הנאשם מקבל אחריות, מביע חרטה ומגלה אמפטיה למתלוננים, אם כי ממעיט בחומרת הנזק שנגרם להם ונוטה להמעט בחומרת התנהגותו. שירות המבחן מציין כי לא גילה דפוסים עבריינים וכי התרשם שההליך המשפטי חידד עבור הנאשם את גבולות המותר והאסור. התרשמותו של שירות המבחן הינה כי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הינה ברמה נמוכה. שירות המבחן לא זיהה נזקקות טיפולית.

התסקיר מסתיים בהמלצת שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי והטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות. באשר להרשעה ממליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם על מנת למנוע פגיעה בהתפתחותו האישית והמקצועית.

5. לא בנקל לא ירשיע בית המשפט אדם בעבירה של תקיפה במיוחד כאשר עסקין בתקיפה אשר גרמה לחבלה ממשית ובצעה עם אחר. דינן של כלל העבירות שבוצעו הרשעה ועבירות אלימות וודאי וודאי.

6. הפסיקה הורתה כי דרך המלך הרשעתו של אדם בעבירות אותן ביצע. רק במקרים חריגים ביותר, ימנע ביהמ"ש מהרשעתו של נאשם. לעניין זה ראה למשל ע.פ. 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** הקובע כי כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר באופן קיצוני בין חשיבות ההרשעה והאינטרס הציבורי שבה לבין עוצמת הפגיעה בנאשם כתוצאה מהרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוט של אי הרשעה.

7. במקרה שבפני יש לזקוף לזכותו של הנאשם את גילו והעדר כל הרשעה קודמת, קרי, מעשה זה אינו מאפיין את חייו.

8. איני יכולה להתעלם מההשפעה שתהא להרשעה על חייו של אדם. דומה בעיני כי השפעה זו היא חלק ממרכיבי הענישה. ההשפעה וקיומו של רישום פלילי לצד מרכיבי הענישה האחרים, מביעים את סלידתה של החברה מביצוע העבירות.

9. על מנת לבחון שאלת אי הרשעה יש להציג בפני ביהמ"ש כי הרשעתו של אותו אדם תגרום לו נזק החורג מהנזק שייגרם לכל אדם אחר כתוצאה מרישום זה. במקרה שלפני מדובר באדם צעיר בראשית דרכו. מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חיים המלמדות כי הנאשם נאבק להתחיל את חייו בדרך מוצלחת על אף שעלה בגפו לישראל. הוא עובד ומנהל אורך חיים נורמטיבי, למעט האירוע המדובר. רישום פלילי הינו כתם הנובע מן המעשה שעה, אך יחד עם זאת, כאשר מדובר באדם צעיר שמעד לראשונה ולצד אירוע זה מנהל מאבק לחיות חיים נורמטיביים יצרניים יש לשאול האם נכון הוא כי ילווה אותו אותו כתם, על אף שהוא הנושא באחריות להיווצרו.

10. עוד מנחה אותנו הפסיקה כי שאלת גובה הנזק שתגרם לאדם כתוצאה מהרישום הפלילי, צריכה להישקל אל מול האינטרסים המוגנים על ידי אותה עבירה. לא בנקל בית המשפט ימנע מרישום פלילי כאשר מדובר בעבירת אלימות אשר בוצעה בנסיבות אלו. האינטרס המוגן על ידי עבירות האלימות הינו מהחשובים בחברה.

11. במקרה זה מוצאת אני כי על אף חשיבותו הרבה של האינטרס המוגן יש להעדיף את הפן האישי השיקומי של הנאשם. שירות המבחן אינו מתרשם מנזקקות טיפולית ומציין כי להערכתו רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה. הנאשם הביע חרטה ואף אמפטיה כלפי המתלוננים אם כי חולק על גובה הנזק שנגרם להם. יש לציין לעניין זה כי גם המתלוננים אינם רואים בו דמות מפתח באירוע.

12. לאור האמור לעיל מוצאת אני שלא להרשיע את הנאשם.

13. לפיכך, וכפי שוהדע בפרוטוקול הדיון מיום 13.7.17 הנני משיתה על הנאשם כדלהלן -

א. של"צ בהיקף של 180 שעות ללא הרשעה על פי תכנית שיגיש שירות המבחן.

הוסבר לנאשם 2 משמעות השל"צ ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. חתימה על התחייבות עצמית על סך של 5,000 ₪ לתקופה של שנתיים להמנע ביצוע כל עבירת אלימות למעט איומים.

הנאשם יחתום על ההתחייבות שאם לא כן, יאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ז, 14 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.